

Leghornkrielen.

Leghornkrielen treffen we in ons land niet veel aan en toch mogen we wel zeggen, dat het een ras is met zeer goede eigenschappen. Ze leggen een flink aantal eitjes en zijn levendig en actief van aard.

De Leghornkrielen behooren in type en kleur gelijk te zijn aan de groote Leghorns. De hennen hebben een uiterst fijn kopje, het kammetje iets overhangend. Ze zijn slank van type, hebben een mooie staart, bij de hen flink gespreid, bij den haan met fraaie sikkels en rijk behang, witte ooren en fraai gevormde kam, gezicht rood, gele beenkleur. Het type mag vooral niet grof zijn, het geheel moet fraai van lijn en bouw zijn.

We hebben ze in wit, zwart en patrijs meermalen zeer goed aangetroffen. We herinneren ons nog van het laatste seizoen een fraai Wit Leghornhennetje met een uitstekend Leghorn-type, mooi overhangend kammetje en een prachtige zilverwitte kleur. Het is hier vooral de zilverwitte kleur, waar we op moeten letten. Elke aanslag van geel in de veeren op rug of vleugels en zadelbehang is een groote fout.

Zwarte zijn er prima in ons land. In goede kleur en type en niet te grof. De groote moeilijkheid schuilt hier in, ze goed glanzend zwart te fokken. Ook de donskleur behoort zwart te zijn evenals de vleugelpennen, waar nog wel eens iets wit of grijs in voorkomt.

De patrijskleur moet geheel overeenstemmen met de kleur bij de groote hoenders. We waken hier tegen te bruin of te geel behang, te weinig teekening in de borst en wit in de vleugels. Bij de hennen mag de halsteekening niet doorbreken. Past op voor de gevreesde roestkleur op de vleugels en te donkere grondkleur. Ook een te grove pepering moeten we voorkomen. De omzooming en schachtteekening moeten in broek en onderlijf goed zijn.

Broedschheid komt zelden voor. De opfok geeft geen moeilijkheden, de kuikens komen vrij vlug in de veeren en groeien snel op bij goede verzorging.